

Rødovre svømmer i regnvand

Det kan gå hen og blive det nye slogan for Vestbadet, hvis drømmen om at svømme i regnvand går i opfyldelse. Men som i alle eventyr, så skal man så grueligt meget ondt igennem, inden man når til en lykkelig slutning.

Historien begynder tilbage i 1998 hvor halinspektør Jørgen Mosbæk, og kollegaen Børge Nielsen får en idé. Hvorfor ikke udnytte regnvandet fra den store tagflade og spare på det dyrebare grundvand...? Det er ganske vist aldrig prøvet før i verden, men hvorfor egentlig ikke?

Efter en god del overtalelse lykkes det at få Miljøstyrelsen til at indvilge i et forsøg, og oven i købet støtte det økonomisk. Forsøget bliver udtænkt efter alle kunstens regler, med 4 forskellige rensemetoder, der skal testes i alle tænkelige kombinationer. Også den faglige side af sagen skal være i orden, så ud over Miljøstyrelsen inddrages Ingeniørfirmaet Moe og Brødsgaard, Landsbohøjskolen, Embedslægen, Rødovre Kommune og Københavns Amt samt diverse rådgivere.

Hal-inspektør Jørgen Mosbæk forklarer, hvordan Vestbadets enestående regnvands-anlæg på Vestbadet fungerer. Mange interesserede fra nær og fjern har været en tur forbi.

Alt er planlagt, og arbejdet kan gå i gang. Men så begynder alle ulykkerne at vælte ned over projektet: Skibet med den 30.000 liter store regnvandstank, som skal sejles fra Norge, kommer ud for maskinskade i Kattegat, og må vente tre dage, inden det kan lægge til kaj i Holbæk Havn. I mellemtiden er udgravningen, som står klar til regnvandstanken, ved at blive fyldt med regnvand - lidt for tidligt. Da tanken skal hentes på Havnen i Holbæk, viser det sig, at den er sporløst forsvundet, indtil man opdager, at nogen må have moret sig med at lade den trille i havnen, hvor den nu ligger og flyder rundt i havnebassinet. Et bjergningssskib bliver tilkaldt og tanken bliver tømt for havvand og kommer på land igen, men den har fået en skade på mandehullet, som først må udbedres. Og nu er udgravningen begyndt at styrte sammen. På det tidspunkt, siger Jørgen Mosbæk, var vi godt nok ved at komme i tvivl om, om det egentlig var en god en idé, vi havde fået.

Effektiv rensning

Men langt om længe er regnvandstanken på plads, og forsøget kan begynde. Med spænding følges resultaterne af de mange vandprøver, der hele tiden tages af det rensede regnvand. Det viser sig, at bakterierne dræbes effektivt ved belysning med ultraviolet lys (UV-behandling), og to af de øvrige filtre kasseres ret hurtigt som ubrugelige. En dag får embedslægen den idé, at man skal teste vandet for pesticider (sprøjtemidler) – bare for at være på den sikre side. Man forventer naturligvis ikke at finde noget... Stor er forbavselsen derfor, da man alligevel finder 4 ud af de 52 pesticider, man har testet for. Man prøver endnu en gang – og en tredje gang, og hver gang er resultatet det samme. Der er 4 forskellige pesticider i regnvandet, og 2 af midlerne har endda været forbudt i Danmark i flere år. En rundspørge til kommuner og boligselskaber giver ingen forklaring på mystikken, men det kan ikke udelukkes, at stofferne måske kan føres med vinden over lange afstande eller dannes af andre stoffer i miljøet. Heldigvis er der råd for problemet, for der er ingen pesticider tilbage, når regnvandet har været en tur gennem et filter med aktivt kul.

I drikkevand må der højst være 20 bakterier pr. ml, og embedslægen foreslår, at man lige så godt kan forsøge, om man kan få regnvandet til at opfylde kravene til drikkevand. Det kan man, viser det sig, da man har sendt vandet gennem endnu et UV-filter, og alle er glade.

Og her skulle man så tro, at eventyret slutter lykkeligt. Men historien slutter *ikke* her... Der mangler fortsat 2 meter rør til at forbinde regnvandsanlægget til badet. Og det har man nok råd til... men Sundhedsministeriet og Rødovre Kommune skal give deres velsignelse først, og rentabiliteten i hele anlægget står og falder med, hvilke krav, de vil stille. Det vil nemlig blive alt for dyrt at udnytte regnvandet, hvis der skal tages flere vandprøver end de sædvanlige, og hvis kommunen forlanger, at der skal betales vandafledningsafgift. For flere vandprøver taler, at man skal sikre sundheden for de besøgende – imod taler, at badevandet rutinemæssigt allerede bliver kontrolleret hver måned, og at forsøget har bevist, at regnvandet efter rensning kan overholde kravene til drikkevand. For en vandafledningsafgift taler, at vandet til sidst ender på renseanlægget og skal renses – imod taler, at den eneste måde at få bedre rentabilitet i miljøvenlige teknologier er at hjælpe dem i gang, så etablerings- og driftsudgifterne kan bringes ned i fremtidige anlæg. Dertil kommer, at det er vanskeligt at opgøre værdien af, at grundvandsstanden ikke sænkes for meget – som det er sket flere steder – med udtørring af åer og nikkell i grundvandet til følge.

Miljø og økonomi

Miljøspørgsmål har altid interesseret Jørgen Mosbæk, og ønsket om at spare på ressourcerne går fint i tråd med, at de kommunale institutioner er nødt til at spare stadig mere. Som formand for Hal-inspektørforeningen i Danmark, har Jørgen Mosbæk derfor arbejdet for at få etableret en ordning for miljømærkning af svømmehaller, og indsatsen har båret frugt. I 2002 fik Vestbadet som den første svømmehal i Danmark miljømærket Den Grønne Nøgle, og det betyder, at man forpligter sig til hele tiden nedbringe miljøbelastningen.

Besøgstallet i Vestbadet er siden 1995 øget 25 %. Og mon ikke det skyldes det ægte engagement og den kærlighed til badet, som gæsterne i dag møder hos hallens personale? Alene af den grund kunne man godt unde Vestbadet, at indsatsen krones med held, og regnvands-anlægget kommer i drift. Men der er også en anden grund; som alle andre bykommuner har Rødovre svært ved at dække sit eget vandforbrug, og må købe vand, som er indvundet helt ude i Lejre, Thorsbro og omegn. En bedre udnyttelse af regnvandet i byerne kunne lette presset på grundvandet, og de erfaringer man har gjort på Vestbadet kunne gøre gavn også andre steder. Men i Danmark har man i modsætning til andre europæiske lande været meget tilbageholdende med at tillade brug af regnvand. Baggrunden er dels, at der på landsplan er drikkevand nok i undergrunden, om end det er skævt fordelt og flere steder truet af forurening, dels, at man har været bekymret for, at regnvand skulle forurene drikkevands-systemet. Sidstnævnte problem kan dog løses teknisk, så i den sidste ende er det økonomien, der kan blive afgørende for, om vi i fremtiden kan komme til at få et "grønt bad". For selv om kommunerne ifølge loven kan undlade at opkræve afledningsafgift for regnvand, kan der være nogen, der mener, det er principielt forkert, at renseanlæggets udgift til rensning af regnvandet dermed betales via afledningsafgiften på drikkevand. Om eventyret bliver til virkelighed, kan kun tiden vise, men som Jørgen Mosbæk beskedent udtrykker det; jeg synes jo bare, at Miljøstyrelsen burde have noget ud af de 1,2 mio. kr., de har postet i projektet.